

Pierdută prin timp

Trubadurul

Pierdută prin timp

Câți pași am făcut către noi,
Că a mușcat timpul
Nici nu mai știu...
Si, desigur, ne-au spălat multe ploi
Rămâi însă... trupul
Mi-e plin de-așteptări
Si sărutări de-ale tale ce dor!
Uite..., mai torn vin în căni
Ți-e teamă? mă strigi...? mă-nfiori...
Să plâng...? Nu pot, căci mi-e teamă
Că flăcări ce ard în obraji mi se sting...
Și vreau să-ți alung din priviri
Acea notă falsă din gamă
Acestui imn dintre noi...
Rămâi...!

Te chemam în zadar altădată
Stăteai alungată la colț prin trecut
Purtam scâncet și dor laolaltă
Iar tu... nu veneai, tremurai sub un scut
Murise speranța în tine...
Păleai vezi bine...
Jinduind, negreșit..., dar... mut!

Spune-mi..., de știai că mă cațăr la tine
Pe stânci, aruncate în calea-mi
Îți creșteai în inimă aripi
Să-mi scurtezi un pic din coline?

De știai că mi-e dor, că mă doare...
Absența ta, neștiută pe-atunci
Mă iubeai din trecut...către zare,
Și din fugă un zâmbet s-arunci?

Mă curtai...? Măcar tu, de eu nu puteam...
Și prins între mrejele timpului lor...
Renunțam, negreșit și la rol, de eram
În viața cuiva doar un simplu actor...

Azi mă întreb de scursele ploi
Ce-au crescut niște ziduri, nu porți

Elegia, această tandrețe forțată din noi
Ne va cerne în treacăt de voi
Să atingem lumina din bolți...?

M.U. 20.09.2016